

ikke vil foretage en Forandring i Affattelsen af Straffelovens § 90. Veilighedsvis skal jeg bemærke, at det naturligtvis ogsaa har vakt en vis Opsigt, at der er blevet bevilget fri Proces til Høires Vittighedsblad „Bunch“, efter at Overretten ved sin Kjendelse har statueret, at det er fuldstændig korrekt, at flere Sager af samme Sagsøger vare anlagte mod det i forskjellige Anledninger. Jeg kan endvidere ikke, siden jeg nu er kommen ind paa dette Thema, tilbageholde min Forundring over, at den høitærede Justitsminister har været saa uvillig til at foretage Noget imod „Sjllandsposten“ for dens urigtige Klagemaal mod Landssthingsmand Dam, og heller ikke kan jeg, siden jeg er kommen ind paa dette Omraade, tilbageholde, at der er Ting, man har ladet passere i det forløbne Aar, der vare, hvad jeg kalder Skandale. I Holbæk Amt var der en Høirebank, der var ved at gaa fallit, og man saae da en Amtmand og Kammerherre fuldstændig ugenert arrangere sig med Bankraadet om ikke at paatage sig noget Ansvar. Man vilde overfor Inderverdenen stille denne velaagtede Mand op som en Reklame, men han skulde ikke paatage sig noget Ansvar. Jeg veed godt, at dette Intet havde at betyde overfor Aktionærerne, thi hvis der paahvilede vedkommende Amtmand noget Ansvar, kunde de selvfølgelig holde sig til ham. . .

Formanden (Berg): Det ærede Medlem vil sikkert selv skjønne, at dette ligger noget fjernt fra det Spørgsmaal, der forhandles.

Sjøttz: Jeg skal da ganske kort slutte mine Bemærkninger derom ved at sige, at man har undret sig over, at der ikke er blevet sfredet ind der, og at der ikke er blevet gjort Noget i Anledning af en Meddelelse, der er kommen frem i Bladene angaaende en Historie i Aarhus Amtsråd, hvor man havde Lodtrækning mellem To, og Sedlerne dog indeholdt det samme Navn. Jeg har gjort disse Bemærkninger, fordi jeg tror at kunne spore, at der er en noget forskjellig Opfattelse af, hvorledes man skal stille sig overfor Oppositionens Medlemmer eller de Folk, der sympathisere med Oppositionen, og paa den anden Side overfor de Folk, der sympathisere med Regeringspartiet. Naar vi altsaa skulle finde os i den Opfattelse af Straffelovens § 90, som Høisteret har gjort gjældende, saa maa vi i alt Fald fordre og gaa ud fra, at den i lige Grad bringes til Anvendelse paa alle dem, der efter Høisterets Opfattelse have gjort sig skyldige i Mangel paa Verbødighed for Kongen.

Gad: Jeg tillader mig meget at beklage, at det ærede Medlem, der nu satte sig, er kommen med en saadan Udtalelse, som han har gjort, om at jeg skulde paa et Møde i Sommer i Fredericia have udtalt, at Kongen stod paa høire Side eller var Høiremand, uden i for Veien at have meddelt mig Noget derom. Naar jeg vilde have kommen med en saadan Bestyldning mod det ærede Medlem, vilde jeg have sagt til det ærede Medlem, at jeg agtede at gjøre noget Saadant, for at han kunde forberede sig paa at svare, for saa vidt han maatte finde Anledning dertil. Jeg vil nu for mit Vedkommende sige, at hvis det ærede Medlem havde behandlet mig paa saadan Maade, vilde jeg have været i Stand til at sige aldeles ibestemt, endogsaa ordret, hvad det er, jeg har udtalt i Fredericia den Dag. Jeg havde imidlertid aldeles ikke tænkt mig, at det skulde komme paa Bane her, og jeg kan derfor nu kun udtale, at jeg naturligtvis paa ingen mulig Maade har udtalt noget Saadant i Fredericia, som det ærede Medlem her tillod sig at sige. Jeg har tværtimod aldeles bestemt udtalt det Modsatte; jeg har aldeles bestemt udtalt, at naturligtvis var Kongen ikke Høiremand, ei heller kunde Høire ønske, at Kongen nogen- sinde skulde stille sig enten paa det ene eller paa det andet Partis Side; men hvad jeg derefter udtalte i Fredericia er noget helt Andet og vedrører ikke Kongen personlig. Jeg udtalte, at i den Kamp, der for Tiden fandt Sted imellem de forskjellige Statsmagter, maatte de Statsmagter, som man direkte, eller indirekte vilde berøve den Andel af Statsmagten og Statsstyrelsen, som tilkommer dem efter Grundloven, fornuftigvis antages at støtte Enhver, som vil gjøre Sit for at opretholde, at de forskjellige Statsmagter beholde den dem ifølge Grundloven tilkommende Myndighed og saaledes ogsaa Kongemagten. Som sagt, da jeg ikke er forberedt, idet jeg ikke har kunnet tænke mig, at dette skulde blive draget frem, kan jeg ikke bestemt udtale mig om, hvilke Ord jeg brugte, men hvad der tydelig og klart var Meningen, som den fremgik af Sammenhængen, saa at det ikke kunde misforstås, er, at det virkelige Indhold af min Udtalelse var denne Modsatning; det er ligesaa sikkert som, at jeg staar her. Jeg har not set, at man i forskjellige Blade er kommen med Uttringer, som gif i den Retning, det ærede Medlem nu har udtalt; men jeg har endnu altid opfattet det som værende under, hvad der ligger for mig, at madsig, hvad saaledes kommer frem i forskjellige Blade om, hvad jeg har sagt enten paa dette Sted eller andetsteds, hvor jeg har udtalt mig, og jeg har